FOTOBOEK JOHAN EN HERMA VAN DREVEN GEPRESENTEERD

De weg naar de top in al zijn facetten

Afgelopen zondagmiddag werd in de Krachtcentrale het eerste documentaire fotoboek van Johan en Herma van Dreven gepresenteerd. Het betreft een fotoreportage van de Huizerse paaldanseres/luchtacrobate Demi Brama (16). Johan en Herma volgden haar van september 2017 tot eind augustus 2018 van de woonkamer thuis waarin Demi o.a. oefent tot aan het WK in Spanje. Johan legde alles vast: de inspanning, concentratie, victorie, teleurstelling en pijn, maar ook het afzien en het verdriet. Herma keek altijd mee en adviseerde Johan. Het boek is door hun samenwerking tot stand gekomen. Het hardcover boek telt 156 pagina's en draagt de titel 'leven voor talent'. Het is o.a. verkrijgbaar bij boekhandel Flevo, Bruna en via bol.com. De prachtige foto's laten zien wat er wel niet voor nodig is om je doel te bereiken en dat is heel erg veel. Demi weet sinds jonge leeftijd al wat ze wil: werken als luchtacrobate bij het Cirque du Soleil en heeft daar werkelijk alles voor over. Het eindeloze trainen is niet voor niets geweest. Dit meisje heeft werkelijk talent én doorzettingsvermogen. Ze lijkt - als ze zo doorgaat - goede kans te maken daar te komen waar ze wil zijn. Wel zal ze voor die tijd nog een aantal lastige keuzes moeten gaan maken. Het boek toont een positief en realistisch beeld.

Herma van Dreven signeert het boek dat ze samen met haar man Johan maakte in het bijzijn van wethouder Marlous Verbeek en Demi Brama. (Foto: Larisa Landré)

Johan stelt zich voor: "Sinds mijn 14e fotografeer ik al. Nu ben ik bijna 71 jaar oud. Een paar keer heb ik geprobeerd om van fotografie mijn beroep te maken, maar dat is - misschien wel gelukkig - niet gelukt. Ik ben autodidact, maar heb wel veel cursussen gevolgd. Vroeger was fotograferen uitsluitend mijn hobby. Ik deed het veel alleen. Dan nam ik eens in de twee weken een dag vrij om te gaan fotograferen. Ik deed dit zonder enige pretentie. Op mijn 50e ben ik het serieuzer gaan aanpakken en werd ik ook lid van Fotoclub midden Nederland. Verder wilde ik graag meedoen aan de Atelierroute. Ik kwam in het Kunstcafé en liet werk zien tijdens de Kunstpicknick. Op een gegeven moment ging ik modellen fotograferen maar dat werd na verloop van tijd toch een beetje routine. Ik deed het alleen voor de ontspanning. Ik vond het altijd heel gezellig want ik heb graag contact met jonge mensen. Herma ging meedenken en meekijken; daar moest ik wel aan wennen in het begin. Lang geleden deden we aan sportfotografie. We richtten ons op dansers. Het ging

Het fotoboek is een documentaire die gaat over wat Demi Brama en haar familie allemaal doen om Demi's doel te bereiken.

bij ons om beweging. Ik fotografeerde dansers die tegen het topniveau aanzaten. Dat ging van ballet tot hiphop en van paaldansen tot streetdance. Het ging mij om de expressie. We wilden bepaalde bewegingen bevriezen. In de leeftijden van 15 - 30 jaar gebeurt er zo veel in een mensenleven en ontwikkelt men zich zo snel. Dat is de reden waarom ik het erg leuk vind om mensen van die leeftijdsgroep te fotograferen. Ik fotografeerde met veel plezier dansers buiten het podium zoals in het park of in de metro. We kwamen op het punt dat we dachten: Wat gaan we hierna doen? Het verhaal in de foto; dat leek me zo mooi. Zo kwamen we op het idee om iemand te gaan volgen. We deden samen een cursus documentaire fotografie. Dat vonden we beiden heel interessant. In het sociale aspect wordt al veel gedaan, neem als voorbeeld iemand volgen die lijdt aan dementie. Ik wilde daarom iets heel anders doen. We waren Demi tegengekomen als acrobate en we hadden haar al eens gefotografeerd toen we nog met dans bezig waren. Demi was nog erg jong toen ik haar voor de camera kreeg. Het was zo veelzijdig wat ze deed; je zat niet vast aan één discipline en dat maakte het voor ons leuk om te fotograferen. Zo kwamen we tot de conclusie dat we haar wilden gaan volgen. Het was gemakkelijk want ik kende haar moeder al", vertelt Johan twee dagen voor de boekpresentatie.

Veelzijdig

Bij paaldansen komt zoveel kijken. Er moet muziek worden uitgekozen en een choreografie in elkaar worden gezet waarmee de danseres op een bepaald aantal punten uitkomt. Johan en Herma zagen de ambitie bij Demi. Zodra ze op het podium staat, is ze een heel ander mens; je zou kunnen zeggen: een volwassen vakvrouw. Terugkomend op de keuze voor Demi vertelt Johan: "Er kwamen allerlei leuke ideeën voorbij, maar bij Demi dachten we: Ja, dát gaan we doen! (Knipt in zijn vingers, red.) Als ik kijk naar de reacties die we krijgen, dan ligt de lat nu wel hoger. We hadden keuze uit twee sporters, maar kozen voor Demi vanwege de veelzijdigheid in de sport die zij beoefent en de creativiteit die nodig is in de choreografie. Ook heb je het onderdeel artistic pole waarin ze een verhaal vertelt. Daarvoor is ook goede coördinatie nodig en moet Demi kunnen performen." Herma legt uit: "Demi heeft een heel mooi doel waar ze naartoe werkt en daar moet ze ook heel veel voor doen. Daarnaast moet ze ook veelzijdig zijn. Ze doet meer dan paaldansen alleen. Demi doet ook aan: krachttraining, dans, expressie en circustraining." Johan zegt daarop: "Bij het maken van een boek, moet ik wel rekening houden met in welk formaat je fotografeert. Als fotograaf heb ik zo'n mooi jaar gehad. Demi heeft een doel voor ogen: werken als luchtacrobate in het Cirque du Soleil. Ze is creatief en dacht mee met hoe het plaatje nog beter kon worden. Ze is gemakkelijk in de omgang en wilde ook best gekke dingen voor ons proberen. Veel dansers zitten in hun vakje als ze ouder zijn. Demi heeft veel vakjes. De afgelopen jaren hebben we zo veel verschillende aspecten gefotografeerd, dat we nu denken: Wat zullen we nu hierna nog gaan doen? Daar zijn we nu nog over aan het nadenken."

Samenspel

Over de doelgroep zegt Johan na enig nadenken: "Het boek kan niet alleen interessant zijn voor paaldansers en circusartiesten, maar ook voor andere jonge topsporters. Dan bedoel ik jonge mensen die er nog vóór staan. Ze kunnen dan aan de hand van dit boek kijken of ze dat traject echt wel in willen gaan. Je ziet dat sporters worden aanbeden, maar hoe lang duurt het wel niet voordat ze op dat niveau zijn? Dát verhaal wilde ik laten zien. Als aankomend topsporter moet je altijd een plan B hebben. Het percentage dat het echt haalt, is namelijk gering. Demi heeft ook nog haar schoolwerk waar ze om moet denken. Het lijkt haar ook leuk om met kinderen te gaan werken. De top lonkt; hoeveel moet ze daarvoor laten? Het is fascinerend dat vader, moeder en dochter in dat samenspel tot zo'n prestatie komen. De relatie tussen topsporter en ouders is erg belangrijk. Hoe hard je moet werken, hoeveel je moet doen en hoe dat in het gezin werkt, laat ik allemaal zien in het boek. Zo staat er in leven voor talent ook een foto waarop er wordt geklust bij Demi thuis. In de woonkamer hebben ze ook een oefenpaal staan. De openhaard die daar werd gemaakt was nog niet klaar, de klusspullen stonden in een hoek want het dansen gaat voor." Wat Johan het meest boeide in het afgelopen jaar was dat hij Demi in een jaar tijd zo zag veranderen. Ze ging anders om met de mensen in haar omgeving. Ze werd zelfstandiger en er was onderling vertrouwen. "Ik vond het heel belangrijk dat Demi naar buiten ging treden. Dat hoort bij een topsporter. Het boek werkt hieraan mee", aldus Johan. Herma haakt daarop in en zegt: "Je ziet een hele ontwikkeling. Je komt bij een project als dit ook heel dicht op mensen te zitten. Het was voor iedereen even aftasten in het begin, maar dat ging eigenlijk heel goed. Johan en ik waren toeschouwers en bemoeiden ons niet met interne kwesties tenzij onze mening werd gevraagd. Vier dagen in de week waren we wel met Demi bezig. Toen beseften we hoe blij we waren dat we iemand hadden gekozen die dichtbij woont. Het voelt nu een beetje gek dat het voorbij is, maar we houden contact. Demi en Esther zeiden ook dat ze het raar vinden dat we er niet meer bij zijn." Johan laat weten niet verder door te gaan met deze reportage. Hij heeft niet het gevoel dat hij nog iets kan toevoegen. Stel dat Demi op een bepaald moment circusperformer wordt, dan zou het misschien leuk zijn om haar weer te gaan volgen, denkt Herma.

Fotoboek

Nienke de Wit, directeur van het Huizer Museum, heeft gezien haar opleiding, verstand van en een goede kijk op fotografie. Johan wilde weten of zijn foto's wel goed genoeg waren voor een boek en daarom hechtte hij veel waarde aan haar oordeel. Nienke zag er zeker wat in en daarom viel haar de eer te beurt om het boek afgelopen zondag te presenteren. Er waren veel genodigden waaronder ook enkele wethouders. In het boek staan rond de 150 foto's. Herma bespreekt een van haar favorieten. Ze kiest een foto van Demi die met haar moeder voor een grote spiegel staat. Haar knieën zijn gebogen en ze is zwaar opgemaakt. Samen met haar moeder trekt ze een boosaardig gezicht. Herma legt uit: "Elke foto heeft zijn eigen verhaal. Deze foto toont een beeld van Demi die bezig is expressie te trainen. Esther, de moeder van Demi, doet voor hoe ze moet kijken. Op een gegeven moment pakte Demi het op. Op het moment van de performance echter, deed Demi het nog vijf keer zo goed!" Demi kreeg danstraining van Tamara van Herwaarden en werd door haar gedwongen niet alleen mooi te dansen, maar ook om iets uit te stralen. Dit legde Johan vast en die foto werd een van zijn favorieten. Niet alleen het koppie van Demi, maar ook lichaamsdelen, een verwonding en attributen die ze gebruikt, werden gefotografeerd. "Die foto's horen ook in het boek thuis want je vertelt een verhaal", laat Johan weten. Demi staat daarom ook niet altijd op haar mooist op de foto. Herma bedacht de titel van het boek. Die geeft meer weer dan alleen Demi, maar juist ook de groep om haar heen die ook leeft voor talent. Het middelpunt is Demi die het allemaal uitvoert. Alles staat ten dienste van haar doel. Opa en oma rijden haar vaak naar Amsterdam. Natuurlijk is daar ook een foto van. Het is grappig om te zien hoe verschillend Herma en Johan (man en vrouw, red.) omgaan met het uitkomen van dit boek. Herma wilde er wel een glaasje champagne op drinken en Johan wilde eigenlijk gewoon overgaan tot de orde van de dag. Hij denkt alweer vooruit. Johan moet nog verder en wil zich blijven verbeteren. Het project is af. Ook kijken beiden anders naar foto's. Het project is van hen samen. Johan is de initiator. Herma bedenkt net als hij dingen, maar op een ander niveau. Ze geeft adviezen als: "Fotografeer ook dat bankje eens en ga nog eens even daar staan dan heb je ook een mooi beeld." Herma let op de sfeer. Johan bedacht bijvoorbeeld: Ik wil een foto van Demi maken, van achteren genomen, waarop ze naar de paal springt. Hij was druk met de belichting bezig toen zijn vrouw hem vroeg ergens anders te gaan staan. Zo werd hij door Herma wel eens uit zijn comfortzone getrokken wat hij niet altijd even gemakkelijk vond. Johan benadrukt dat het boek echt een coproductie is. Herma heeft de tekst op de voorkant vormgegeven. Samen zochten ze foto's bij elkaar en ook maakten ze samen het verhaal. "We hebben zelf ideeën en een vormgever, editor of eindredacteur kan daar wel eens even tegenaan 'schoppen', maar ook dat is goed", vinden beiden. Johan vond het geen moeilijke klus. Wel kostte het werken aan dit boek hem veel energie, denkwerk en (reis)tijd, geeft hij eerlijk toe. Bij het NK en WK gingen hij en Herma natuurlijk mee. Het was fascinerend om te doen. Johan legt uit: "Je komt in een andere wereld en ontmoet andere mensen, maar omdat het zo veel energie kostte, kon ik niet een nieuw project opstarten." Bij het maken van een foto, bekijkt Johan eerst de ruimte, waar de ramen zitten en hoe de sfeer is in het gebouw. Een dans bekijkt hij meerdere keren voordat hij gaat fotograferen. 'Leven voor talent' laat zien hoeveel energie en tijd je moet spenderen om je doel te bereiken en toont ook de passie die een aanstormend talent moet hebben.

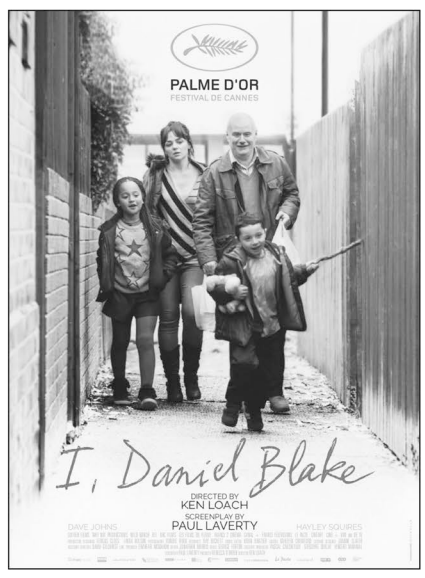
Leven voor talent – Johan en Herma van Dreven. Prijs: € 19,50.

IN DE OOSTERLICHTKERK:

Gratis filmvertoning 'I, Daniel Blake'

Het programma van de Oosterlichtkerk bevat ook in het nieuwe seizoen weer drie films. De eerste film is 'I, Daniel Blake' en staat donderdag 27 september om 19.45 uur op de planning.

De 59-jarige Daniel Blake heeft bijna zijn hele leven als meubelmaker gewerkt in het noordoosten van Engeland. Na een ziekte heeft hij voor het eerst in zijn leven hulp nodig van de staat. Hij kruist het pad van de alleenstaande moeder Katie en haar twee jonge kinderen. Katie's enige kans om te ontsnappen aan een hostel voor daklozen is door een flat te accepteren, 450 km verderop.
Daniel en Katie bevinden zich in niemandsland, gevangen in de bureaucratische rompslomp van het hedendaagse Groot-Brittannië.
Humor, warmte en wanhoop gaan hand in hand in deze prachtfilm die volgens de recensenten niemand onberoerd zal laten.
De toegang is gratis, maar een vrijwillige bijdrage is welkom om de licentie voor de film te bekostigen. In verband met het inrichten van de zaal wordt aanmelding vooraf op prijs gesteld. Dat kan via e-mail: ontmoeten.inspireren@protestantshuizen.nl en tel. 5268725. Na afloop kan met een hapje en drankje nog even worden nagepraat.

'I, Daniel Blake', een film die niemand onberoerd zal laten (Foto: Filmposter 'I, Daniel Blake').